

PREFIKA (1) *sb f*

G sg prefiki.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Płaczka idąca na czele pochodu pogrzebowego w starożytnym Rzymie [praefica – najemna niewiasta ku oplakawaniu a obżalowaniu czyjej śmierci, jako u Rusi i u Litwy był obyczaj, który jeszcze niektórzy zachowują, albo też ku wychwalaniu a wysławianiu czyjego uczynku znamienitego, jakoż to przed czasy zwykło pospolicie bywać w Włoszech, a zwłaszcza w Rzymie jeszcze ten obyczaj chowają Mącz 116a; – niewiasta do oplakania umarłego najęta Calep; płaczka, narzekalnica, która u Rzymian na pogrzebie najęta płakała – praefica Cn]: Monodia, Żałobne [piewanie które ná pogrzebiech od Prefiki biwa czyniono. Mącz 230c.

JDok